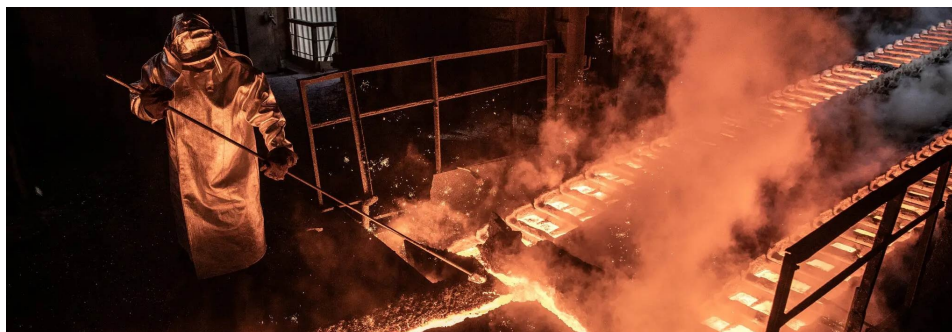

NYT: «Сталеве серце України» як рушійна сила опору країни

Розлогий матеріал The New York Times про підприємства Групи Метінвест, які попри війну продовжують працювати й робити усе можливе заради перемоги України.

Photographs and Text by Finbarr O'Reilly

Металургійні та гірничодобувні заводи промислового сектору України виготовляли бронежилети та броньовані листи для транспортних засобів, а металурги ризикували життям, викочуючи важку техніку на початку війни, щоб допомогти фізично заблокувати наступ росіян.

У темряві величезного металургійного комбінату «Запоріжсталь»* хрипить доменна піч, яка височіє, як гігантська чорна легеня. Вона вдихає шматки залізної руди, вугілля і вапняку, змішуючи їх за температури в декілька тисяч градусів із повітрям, збагаченим киснем, а потім видихає пару та розплавлений метал.

Рідина, схожа на лаву, просочується з основи печі, коли вкриті кіптявою люди у світловідбивних костюмах із капюшонами, в товстих рукавичках та захисних щитках спрямовують розпечений потік із ковшів.

Іскри кружляють, коли котли з розпеченим чавуном розливають його у виливки, щоб виготовити зливки розміром із цеглу на одному з багатьох етапів виробництва чавуну та сталі цього заводу в українському Запоріжжі, де труби «Запоріжсталі» височіють над горизонтом.

Металургійні регіони промислового поясу південної та центральної України довгий час були економічним двигуном країни, але вторгнення Росії завдало шкоди галузі та перебудувало її роботу на військовий лад. Заводи почали виробляти бронежилети, броньовані листи для транспортних засобів, їжаки — гострокінцеві Х-подібні вуличні перепони, а металурги, ризикуючи життям, викочували важку техніку на початку війни, щоб будувати укріплення, і щоб фізично блокувати просування росіян.

«Сталеве серце України», як відомо, було рушійною силою опору країни.

Металургійним комбінатом «Запоріжсталь» керує Метінвест Ріната Ахметова, найбільша приватна компанія України.

Металургійні регіони промислового поясу південної та центральної України довгий час були економічним двигуном країни, але вторгнення Росії завдало шкоди галузі та перебудувало її роботу на військовий лад.

Металурги, ризикуючи життям, викочували важку техніку задля будівництва укріплень, щоб фізично заблокувати просування росіян.

«Ми намагаємося захистити нашу країну», — сказав генеральний директор «Запоріжсталі» Олександр Мироненко (на момент запису інтерв'ю, зараз Олександр обіймає посаду Операційного директора Групи Метінвест – ред.), розповідаючи, як металурги пішли до армії чи стали волонтерами, надаючи гуманітарну допомогу. «Якщо ми цього не зробимо, ми втратимо наш дім. Тому зараз в Україні одна

спільна мета».

Загарбники завжди прагнули захопити промисловий центр України. Під час Другої світової війни Гітлер ненадовго окупував частину значущих регіонів, багатих на залізо та сталь, але його сили витіснила радянська армія. Зараз деякі заводи на Донбасі захопили росіяни, і коли вони підійшли до Запоріжжя у лютому 2022 року, завод «Запоріжсталь» зупинився на місяць уперше після нацистської окупації.

Росіяни так і не дісталися Запоріжжя, українські сили не дозволили їм взяти місто. Але війська Москви займають деякі південні райони Запорізької області.

Лише дві з чотирьох доменних печей «Запоріжсталі» відтоді поновили роботу (на момент виходу матеріалу відновилася робота ще однієї доменної печі – ред.), що відображає зниження виробництва після вторгнення Росії. Але ця війна перетворила металургійні заводи України на легенду. Під час облоги Маріуполя українські війська протягом кількох тижнів трималися під нищівним натиском російських військ у лабіринті тунелів та ядерних бункерів металургійного комбінату «Азовсталь», перетворивши цю битву на символ бойового духу України.

Працівники заводу, які готують пакети з продуктами, щоб передати їх мирним жителям та переселенцям.

Фреска радянських часів біля металургійного комбінату «Запоріжсталь», на якій металурги вручають солдатам, що вирушають на війну, щойно викутий меч.

Працівники пішли до бомбосховища у Запоріжжі під час повітряної тривоги в листопаді 2022 року. На заводі облаштовано 16 бомбосховищ, кожне з яких розраховане на перебування 300 осіб на добу.

Зруйновані російськими бомбардуваннями «Азовсталь» та ще один маріупольський металургійний завод ім. Ілліча зараз перебувають у тилу ворога. До вторгнення це були два найбільші металургійні заводи України, що виробляли 41% сталі. Як і «Запоріжсталлю», обома заводами керує Метінвест, найбільша приватна компанія України, яку контролює найбагатша людина країни, Рінат Ахметов.

Сталь — найрозповсюдженіший матеріал: щороку у всьому світі виробляється близько двох мільярдів тонн сталі. Розплавлене залізо — основний компонент сталі, що використовується в будівництві, транспортних засобах, меблях, сантехніці, комп'ютерах, енергетичній інфраструктурі та зброї, включно зі снарядами, які виготовляються в США для артилерії по всій Україні.

Металургійне виробництво — друга за значимістю галузь країни після сільського господарства, на яку припадає 20% експорту. Але виробництво сталі в країні, яке у 2021 році посідало дев'яте місце у світі, у 2022 році впало на 70% переважно через руйнування великих заводів, заявила в січні металургійна асоціація «Укрметалургпром».

Попри втрати Метінвест витратив майже 3 мільярди гривень (близько 81 мільйон доларів) на допомогу військовим і мирним жителям із моменту вторгнення в лютому 2022 року, як зазначив пан Мироненко.

Фестиваль зі збору коштів на підтримку Збройних сил України в Кривому Розі.

Українські сапери в жовті обшуковують обстрілану територію шкільного двору на предмет вибухових речовин і мін-пасток у тій частині Херсонської області, що раніше окупували російські війська.

Кладовище у Кривому Розі для військовослужбовців Збройних сил України, загиблих після вторгнення Росії.

Українські поклади залізної руди — п'яті за розміром у світі — протягом багатьох поколінь забезпечують такі родини, як Машенко. Виробництво сталі поширене на сході й півдні, а більшість шахт зосереджено навколо центрального міста Кривий Ріг, рідного міста президента Володимира Зеленського.

Земля цього регіону настільки багата залізом, що шар пилу кольору іржі покриває місто завдовжки майже 60 миль і завширшки 16 миль. У видобувній промисловості працює майже дві третини населення міста, більшість проживає у радянських багатоквартирних будинках, деякі з яких прикрашені мозаїками із зображенням сталеварів.

Метінвест видобуває руду на декількох ділянках у Кривому Розі, зокрема Глеюватському кар'єрі, гігантському терасованому кратері протяжністю три милі та глибиною у кілька футбольних полів. Величезні жовті вантажівки, які розтинають ґрунтові дороги, можуть перевозити вантаж, який дорівнює 40 слонам. На тлі масштабів шахти вантажівки здаються крихітними, наче мурахи.

Контрольовані вибухи на Глеюватському кар'єрі

Місто залишається під прицілом російських ракет і регулярно страждає під час бомбардувань інфраструктури по всій країні. Морська блокада Росією чорноморських портів України також обмежила доставку найцінніших експортних товарів — сталі, зерна та добрива — на міжнародні ринки, створюючи дефіцит продовольства, підвищуючи ціни та сприяючи глобальній небезпеці.